

næste Møde paa Lørdag, naar vi forhø-
bentlig atter samles.

Der er paa de Herres Bladser omdelt
Bl. Nr. 113 og 114, indeholdende Gen-
dringsforslag til 2den Behandling af For-
slag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling
af Forslag til Lov om Lønninger
for Forstanderne og Lærerne ved
Statsseminarierne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp.
707—10).

Sagen sattes under Forhandling.

**Ministeren for Kirke- og Under-
visningsvæsenet** (Scavenius): Der har
jo ikke været nogen Tvivl om, at Lærerne
ved Skolelærerseminarierne have været sær-
lig daarlig lønede hidtil, og det har derfor
været ganske naturligt, at Ministeriet har
tænkt, at der burde gøres noget, at der
burde gøres, hvad der kunde gøres for at
forbedre Lønningerne. Derfor er det For-
slag, der nu ligger for, blevet udarbejdet.
Jeg kan ikke sige andet, end at Forslaget
er blevet modtaget med Velvilje i det andet
Ting. Man har vel nedsat Lønningerne noget,
men alligevel ere de Lønninger, der nu ere
vedtagne i det andet Ting, saadanne, at jeg
antager, at man maa være tilfreds dermed.
Det er en meget betydelig Forbedring i de
hidtilværende Lønninger, der opnaas ved
det Forslag, der foreligger. I det andet
Ting blev der gjort forskellige Indvendinger
mod Forslaget, ikke just med Hensyn til
Lønningernes Størrelse, men med Hensyn
til forskellige andre Punkter. For det
første har man ment, at det ikke vilde være
rigtigt at yde saa mange af Lærerne, som
Lovforslaget gaar ud paa, kongelig An-
sættelse, altsaa gøre dem pensionsberettigede.
For Djebliffet er jo Forholdet det, at der
foruden Forstanderne kun er 4 Lærere, som
i alt Tald i Henhold til Loven have konge-
lig Ansættelse og Pensionsberettigelse, men
det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at
alle de 16 Lærere, som der er ved de 4
Seminarier, skulle have kongelig Ansættelse.
Det er lykkedes at gennemføre dette. Jeg
kan ikke sige andet, end at jeg tror, at man
fra Seminariernes og fra Administrationens

Side maa være Folketinget taknemmelig for,
at det er gaaet saa vidt paa dette Punkt,
som det er gaaet. Dernæst blev der i
Folketinget stillet Forslag om, at til Gen-
gæld for, at man gif saa vidt med at give
fast Ansættelse og give forhøjede Lønninger,
burde et af de bestaaende Statsseminarier
nedlægges. Det lykkedes ogsaa paa dette
Punkt at faa Folketinget til at følge Rege-
ringen i at bevare de 4 Seminarier, som
vi nu have. Det anerkendtes altsaa, at det
ikke vilde være rigtigt at gaa videre paa
den Vej, man var slaact ind paa i 1871,
at nedlægge Statsseminarierne, og man har
altsaa holdt sig til det bestaaende: at bevare
de 4 Seminarier, som nu en Gang findes.
For det tredje fremkom der i Folketinget
Forslag om, at Kvinder skulde have Ret
lige med Mænd til ikke alene at ansættes
ved Seminarierne, men endogsaa at gaa
ind paa dem som Elever. Ganske særlig
glæder det mig at kunne udtale, at dette
Forslag faldt. Jeg tror ikke, at det paa
nogen Maade kunde gaa an at lade kvinde-
lige Elever komme ind paa Seminarierne
og studere sammen med de mandlige Elever,
og jeg tror heller ikke, at det vilde være
hensigtsmæssigt at ansætte kvindelige Lærere
ved Seminarierne. Endelig havde Rege-
ringen stillet det Forslag, at Forstanderne
for Seminarierne kunde enten som hidtil
ved de 3 Seminarier være Sognepræster,
som tillige vare Seminarieforstændere, eller
ogsaa være andre pædagogisk uddannede
Mænd. Det blev i Folketinget foreslaact,
at det sidste skulde være det ubetinget gæl-
dende, men jeg mente, at dette var at gaa
for vidt, og endstønt det efter min Over-
bevisning ganske vist efterhaanden vil komme
dertil og fornuftigvis maa komme dertil, at
man ansætter Seminarieforstændere uden
Hensyn til, om det er Præster eller ikke
Præster, og kun under Hensyn til, om det
er dygtige Mænd, der pædagogisk kunne ud-
danne Lærere, vil det ikke være rigtigt at
forbyde Administrationen at blive ved den
hidtil gældende Skik og Brug ved de tre af
de fire Seminarier at anpende Sognepræ-
sterne dertil. Ogsaa paa dette Punkt fulgte
Folketinget Ministeren, og jeg kan ogsaa
for saa vidt ikke nok som udtrykke min Er-
kendtlighed for, at det ikke har forlangt
mere, end hvad det efter min Overbevis-
ning for Djebliffet er muligt at opnaa.
Med disse saa Ord skal jeg anbefale det
høje Ting at vedtage det fra Folketinget
oversendte Lovforslag om Lønninger ved
Statsseminarierne, saaledes som det er ved-
taget af det andet Ting.